

Katedra trestního práva

Posudek konzultanta na rigorózní práci Mgr. Denisy Knoblochové „Vazební řízení po novele trestního řádu 2001“

Předložená rigorózní práce obsahuje 88 stran textu a je přehledně a logicky členěna do úvodu, pěti kapitol a závěru. Vnější úprava práce je velmi pěkná. Okruh použité literatury je mimořádně obsáhlý. Práce je doplněna ilustrativními přílohami ve formě tabulek a grafů. Po formální stránce splňuje předložená práce všechny požadavky na ni kladené.

Autorka si za téma své práce zvolila problematiku sice tradiční, avšak nesporně velmi obtížnou a stále aktuální, o čemž svědčí velmi časté změny právní úpravy a pozornost, která je dané problematice v teorii i v praxi věnována.

V úvodní kapitole své práce autorka přehledně charakterizuje základní změny, které přinesly novela trestního řádu z roku 2001 a zákon č. 218/2003 Sb. do právní úpravy vazby.

V další kapitole své práce charakterizuje pojem vazby a vazebního řízení a především pak záslužně vymezuje základní rysy vazby v českém trestním řízení, jejichž výkladu nebývá obvykle v literatuře věnována patřičná pozornost.

Třetí kapitola práce se sice stručně, ale přesto výstižně a ilustrativně zabývá ústavními a mezinárodněprávními principy vazby a vazebního řízení.

Jádrem práce je čtvrtá kapitola, analyzující vazbu a vazební řízení *de lege lata*. Na podkladě judikatury, nálezů Ústavního soudu a literatury autorka podrobně rozebírá zejména jednotlivé vazební důvody, obsah i formu rozhodnutí o vazbě a možnost nahrazení vazby. Neomezuje se přitom na interpretaci poznatků, ale snaží se rovněž o zaujetí vlastního stanoviska k některým sporným otázkám (např. podmínek vazby koluzní, souběhu lhůt pro rozhodování o dalším trvání vazby aj.). Záslužně velkou pozornost věnuje specifikům vazby mladistvých a vztahu právní úpravy v zákonu č. 218/2003 Sb.

Velmi cenná, byť rozsahem nevelká, je kapitola pátá, ve které se autorka věnuje *de lege ferenda* některým kontroverzním otázkám. Jde nejen o otázku tzv. zajišťovací vazby svědka a rovněž související problematiku tzv. korunního svědka, ale především o situaci, která nastala v rozhodování o vazbě v důsledku nálezů Ústavního soudu ČR 473 a 713 z roku 2004. S autorkou lze souhlasit v tom, že eskorty vazebně stíhaných osob jsou nesmírně nákladné a vyčerpávající a osobní slyšení obviněného není zdaleka

ve všech případech potřebné. Zmínit třeba i fakt, který je z praxe advokátů znám, že totiž řada obviněných nemá zájem o eskortu, protože to i pro ně znamená zátěž. Řešení, které autorka navrhla, stojí rozhodně za úvahu, neboť obdobně je postupováno i v řízení o dovolání a o ústavní stížnosti.

Zajímavý exkurz do zahraniční právní úpravy představuje šestá kapitola. Volba polské úpravy byla šťastná, protože se jedná o právní oblast, která prošla v posledních letech obdobným vývojem, jako právní úprava v Československu, resp. v České republice. Kladně třeba hodnotit, že se autorka neomezuje jen na popis zvolené zahraniční úpravy, ale pokouší zdařile se i komparaci.

V závěrečné kapitole své práce autorka shrnuje poznatky, ke kterým dospěla, hodnotí současnou právní úpravu vazby a vazebního řízení a nastiňuje některá svá doporučení na zdokonalení právní úpravy.

Celkově lze předloženou práci hodnotit jako zdařilou. Autorka prokázala hlubokou znalost zvolené problematiky, a to nejen pokud jde o právní úpravu, judikaturu, nálezy ústavního soudu a literární zpracování, ale rovněž pokud jde o aktuální problémy, které se vyskytují v běžné justiční praxi. Autorka prokázala nespornou schopnost samostatné odborné a tvůrčí práce. Po obsahové i po formální stránce splňuje předložená práce všechny požadavky na ni kladené a je způsobilým podkladem pro obhajobu.

Při ústní obhajobě práce by autorka mohla vyjádřit své stanovisko k otázce, zda obviněný má právo být přítomen při rozhodování soudu o dalším trvání vazby nebo o jeho žádosti o propuštění z vazby na svobodu, resp. jak by toto právo mohlo být realizováno.

Doporučuji, aby po úspěšné obhajobě a rigorózní zkoušce byl Mgr. Denise Knoblochové udělen titul doktora práv.

V Praze dne 14.12.2005

JUDr. Rudolf Vokoun, CSc.
konzultant